

Lad mig nævne et par eksempler herpå, f.eks. etableringen af en barselfond. Jeg har personligt været ganske aktiv deltager i den debat og forsøgt at fremme sagen, og det er også lykkedes. Der er mange perspektiver i etableringen af en barselfond, men for mig har ligestillingsperspektivet været et af de vigtigere, men jeg synes, det var naturligt, at sagen blev placeret og behandlet i Arbejdsmarkedsudvalget, fordi der jo også er en række arbejdsmarkedspolitiske og erhvervspolitiske elementer i en sådan sag.

På samme måde gælder det, når vi har at gøre med diskussionen om en ligelønsstatistik. Rigtig mange ligestillingsperspektiver er forbundet med den sag, men hvad hjælper det at placere det i et særskilt udvalg, når hovedproblemerne i virkeligheden ligger på arbejdsmarkedet og derfor bør løses af de personer og aktører og organisationer, som beflitter sig med den slags sager? Det naturlige sted at behandle en ligelønsstatistik er efter vores opfattelse i Arbejdsmarkedsudvalget.

Sådan kunne jeg i virkeligheden blive ved. Tilbage står, at der formentlig ikke vil være ret meget lovgivning, der helt naturligt og helt oplagt skulle placeres i sådan et folketingsudvalg.

Hvad så med vinklerne? Hvad så med diskussionerne af bredere karakter? Der er det min opfattelse, at den slags diskussioner må foregå i alle relevante sammenhænge. Der skal ingen kunne undskylde sig med, at dette blot kan parkeres i et ligestillingsudvalg. Så det korte af det lange er, at vi faktisk frygter, at oprettelsen af et ligestillingsudvalg vil kunne være med til at afspore ligestillingsdiskussionen, og det vil vi ikke være med til.

Dertil kommer timingen i beslutningsforslaget. Nu har jeg forstået, at ordføreren allerede er på retræte i den sag, men ikke desto mindre er det en kendsgerning, at samtlige gruppeformænd efter de oplysninger, jeg har, for få dage siden blev enige om at gennemgå Folketingets udvalgsstruktur i den kommende samling med henblik på forenklinger. Så ville det da i den situation være ganske besynderligt, om vi her vedtog at oprette et nyt udvalg oven i købet på et, som fru Birthe Rønn Hornbech var inde på, ganske løst beslutningsgrundlag. Det vil vi altså heller ikke af den grund være med til.

Det korte af det lange er, at jeg fuldstændig kan tilslutte mig de argumenter, som fru Birthe Rønn Hornbech og fru Frevert er kommet med, og jeg må derfor afvise beslutningsforslaget i dets nuværende form. Vi vil meget gerne være

med til at fremme debatter og aktiviteter, der kan støtte ligestillingen, men vi tror, at det bedst sker ved, at vi tager de temaer med i de øvrige udvalgssammenhænge, som vi arbejder med.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Som ligestillingen i dag er placeret, ligger det i Det Politisk-Økonomiske udvalg under Folketinget. Det Politisk-Økonomiske udvalg er kendetegnet ved, at ikke alle ligestillingsordførere sidder der, og det giver visse vanskeligheder, eller i hvert fald betyder det, at vi skal skifte ind og ud af det udvalg, og det synes jeg er besværligt. I virkeligheden handler det her forslag om at få skabt et arbejdsorgan og et arbejdsredskab for ligestillingsordførerne i Folketinget.

Går man 20 år tilbage, går jeg næsten ud fra, at det var sådan, at ikke alle partier havde ligestillingsordførere. I dag kan man næsten ikke forestille sig et parti uden en ligestillingsordfører, det er i hvert fald virkelighedens verden på Christiansborg nu. Derfor ville det, mener jeg, give mening at få skabt en fast ramme omkring det, så man får et arbejdsredskab og et fast, stabilt udvalg, hvori ligestillingssager bliver taget op.

Så vil jeg i øvrigt give de borgerlige ordførere fuldstændig ret i, at det selvfølgelig betyder, at man lapper ind over andre udvalg. Sådan er det jo. Politik er noget, hvor tingene fletter ind over hinanden. Det er også meget svært at diskutere en gymnasiereform uden dermed at diskutere de videregående uddannelser, hvoraf en del ligger under en anden minister, ligesom det er besværligt at diskutere miljø uden at komme ind over en masse andre ministerier.

KL 15.35

Jeg vil gerne holde lidt fast i det med miljøet, for netop miljøpolitikken er jo et område, hvor jeg tror, at de fleste i hvert fald tænker sådan, at miljø og miljøpolitik er noget, der skal tænkes ind i alle andre politikområder; vi bliver altså nødt til at vide, hvad der kommer til at ske med miljøet, hvis vi laver den og den lovgivning på nogle andre områder. Det er lidt det samme med ligestillingsområdet, hvor vi gerne vil have, at det bliver tænkt ind i alle de lovforslag og i alle de beslutninger og i alle de debatter, der bliver foretaget her i Folketinget.

Nu er det bare sådan, at der er et Miljøudvalg, og det gør alt andet lige, mener jeg, at man får et miks af to forskellige goder, nemlig den ene tankegang, der går ud på, at det skal tænkes ind i alt, og at det derfor bør være en naturlig